Regulation on Religious freedom in ASEAN countries

Quy chế về tự do tôn giáo ở các nước ASEAN

Nguyen Thuy Duong (Duong NGUYEN)
Nguyễn Thùy Dương (Dương NGUYỄN)

1. Religious Diversity in ASEAN countries

Sự đa dạng tôn giáo ở các nước ASEAN

The ASEAN (Association of Southeast Asian Nations) was established on 8 August 1967 in Bangkok, Thailand, with the signing of the ASEAN Declaration (Bangkok Declaration). Nowadays, ASEAN has 10 state members: Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Lao PDR, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand, Vietnam.

Addition to significant diversity of political systems as well as the ethnic racial and cultural backgrounds, ASEAN has marked great diversity of religion with religious majority – minority dynamics. Most of major religions of the world have dominated some ASEAN regional parts. Main religions in ASEAN are Islam (mostly Sunny), which dominates the southern part (Malay Archipelago) except for parts of East Malaysia and Singapore, Buddhism and Chinese traditional religions or belief (including Confucianism, Taoism….) which dominate the northern part Christian (mostly Roman Catholic) in the Eastern part (the Philippines).

ASEAN (Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á) được thành lập ngày 08 tháng 8 năm 1967 tại Bangkok, Thái Lan, với việc ký kết Tuyên bố ASEAN (Tuyên bố Bangkok). Ngày nay, ASEAN đã có 10 nước thành viên: Brunei Darussalam, Campuchia, Indonesia, Lào, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thái Lan, Việt Nam.

Hơn nữa, sự đa dạng đáng kể của hệ thống chính trị cũng như các hình nền về chủng tộc và văn hóa dân tộc, các nước ASEAN đã đánh dấu sự đa dạng tuyệt vời của tôn giáo với đa số tôn giáo - động lực thiểu số. Hầu hết các tôn giáo lớn trên thế giới đã thống trị một số phần trong khu vực ASEAN. tôn giáo chính trong ASEAN là Hồi giáo (chủ yếu là Sunny), thống trị phần phía nam (quần đảo Malay), trừ các bộ phận của Đông Malaysia và Singapore, Phật giáo và các tôn giáo truyền thống Trung Quốc, tín ngưỡng (bao gồm cả Nho giáo, Đạo giáo ....) mà chiếm phần phía bắc Christian (chủ yếu là Công giáo La Mã) ở phía Đông (Philippin).

Islam, which is the official religion of Brunei, Indonesia, Malaysia, is the largest religion in ASEAN with 42% of regional population, then follow Buddhism with 18% and Christian with 17%.

Hồi giáo, tôn giáo chính thức của Brunei, Indonesia, Malaysia, là tôn giáo lớn nhất trong ASEAN với 42% dân số khu vực, sau đó làm theo Phật giáo với 18% và Ky tô giáo với 17%.

In ASEAN, religion often intertwines with race, culture and language. That explains why law on religion in the region is different from country to country. Furthermore, law on religious freedom in ASEAN countries have also affected by post-colonialism. Except for Thailand, all ASEAN countries were colonized. Malaysia, Singapore, Brunei, and Myanmar were British colonies. Vietnam, Lao PDR, and Cambodia were French colonies. Indonesia was last colonized by The Dutch and the Philippines was colonized by the Spanish, before it came under American control. Some regulations on religion on ASEAN countries were codified under

colonization. For instance, the British were instrumental in codifying Islamic law and instituting a dual legal system in Singapore, Malaysia, and Brunei, consisting of a civil legal system with roots in the common law and a Sariah legal system based on Islamic law as practiced locally.

Trong khối ASEAN, tôn giáo thường đan xen với chủng tộc, văn hóa và ngôn ngữ. Điều đó giải thích tại sao pháp luật về tôn giáo trong khu vực lại khác nhau từ nước này sang nước khác. Hơn nữa, pháp luật về tự do tôn giáo tại các nước ASEAN cũng đã bị ảnh hưởng bởi chủ nghĩa hậu thực dân. Ngoại trừ Thái Lan, tất cả các nước ASEAN đều bị chiếm làm thuộc địa. Malaysia, Singapore, Brunei, Myanmar là thuộc địa của Anh. Việt Nam, Lào và Campuchia là thuộc địa của Pháp. Indonesia là thuộc địa của Hà Lan và Philippines là thuộc địa của Tây Ban Nha, trước khi rơi vào sự kiểm soát của Mỹ. Một số quy định về tôn giáo vào các nước ASEAN đã được hệ thống hóa dưới chế độ thực dân. Ví dụ, người Anh đã hệ thống hóa luật Hồi giáo và thiết lập một hệ thống pháp lý kép tại Singapore, Malaysia, và Brunei, bao gồm một hệ thống pháp luật dân sự có gốc rễ trong phổ biến pháp luật và hệ thống pháp luật Sariah dựa trên luật Hồi giáo được thực hành tại địa phương.

2. Religious freedom in domestic Laws

Tự do tôn giáo trong Luật trong nước

Most of ASEAN States protect freedom of thought, conscience and religion by recognizing these rights in their Constitutions. Among them, the constitutions of Malaysia, Brunei, and Cambodia contain clauses that declare one religion as official religion. Malaysia's Article 3(1) of its Federal Constitution declares: "Islam is the religion of the Federation, but other religions may be practiced in peace and harmony in any part of the Federation." Similarly, the constitution of Brunei declares that: "The official religion of Brunei Darussalam shall be the Islamic religion." Cambodia is the only ASEAN Member State that has designated Buddhism as its state religion. Article 43 of the Constitution of Cambodia states: "Buddhism shall be the state religion".

Hầu hết các quốc gia ASEAN bảo vệ tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo bằng cách công nhận các quyền này trong Hiến pháp. Trong số đó, các hiến pháp của Malaysia, Brunei, Campuchia có những điều khoản đó khai báo một tôn giáo như là tôn giáo chính thức. Điều 3 (1) của Hiến pháp liên bang Malaysia tuyên bố: "Hồi giáo là tôn giáo của Liên đoàn, nhưng các tôn giáo khác có thể được thực hành trong hòa bình và hòa hợp trong bất kỳ phần nào của Liên đoàn." Tương tự như vậy, hiến pháp của Brunei tuyên bố rằng: "Các tôn giáo chính thức của Brunei Darussalam sẽ là đạo Hồi. "Campuchia là chỉ nước thành viên ASEAN đã được Phật giáo là quốc giáo của nó. Điều 43 của Hiến pháp của Campuchia nói: "Phật giáo sẽ là quốc giáo".

Two other countries, Thailand and Myanmar have not declared any religion as their official religion but they do privilege religion in their constitutions. Section 79 of Thailand 2007 Constitution does privilege Buddhism as the majority religion. It states: "The State shall patronise and protect Buddhism as the religion observed by most Thais for a long period of time and other religions, promote good understanding and harmony among followers of all religions as well as encourage the application of religious principles to create virtue and develop the quality of life". Section 361 of Myanmar 2008 Constitution states: "The Union recognizes the special position of Buddhism as the faith professed by the great majority of the citizens of the Union."

Hai quốc gia khác, Thái Lan và Myanmar đã không tuyên bố bất kỳ tôn giáo như là tôn giáo chính thức của họ, nhưng họ cho tôn giáo đặc quyền trong hiến pháp của họ. Mục 79 Hiến pháp 2007 của Thái Lan cho Phật giáo đặc quyền như là tôn giáo chiếm đa số. "Nhà nước bảo trợ và bảo vệ Phật giáo là tôn giáo được quan sát bởi hầu hết người Thái trong một thời gian dài của thời gian và các tôn giáo khác, thúc đẩy sự hiểu biết tốt và hòa hợp giữa các tín đồ của tất cả các tôn giáo cũng như khuyến khích việc áp dụng các nguyên tắc tôn giáo để tạo ra đức và phát triển chất lượng cuộc sống." Mục 361 Hiến pháp 2008 của Myanmar khẳng định: "Liên minh công nhận vị trí đặc biệt của Phật giáo là đức tin xưng của đại đa số các công dân của Liên minh."

Indonesian Constitution does not declare Indonesia as a secular state or based on a particular religion, but does state that: “The State shall be based upon the belief in the One and Only God”. - Article 29 (1)

Hiến pháp Indonesia không tuyên bố Indonesia như một nhà nước vô tôn giáo hoặc dựa trên một tôn giáo cụ thể, nhưng tuyên bố rằng: "Nhà nướcđược dựa trên niềm tin vào duy nhất 1 Thượng Đế". - Điều 29 (1)

Lao, Singapore and Vietnam do not declare any official or privilege religion.

Lào, Singapore và Việt Nam không tuyên bố bất kỳ tôn giáo chính thức hoặc đặc quyền nào.

Among 10 member states’ constitutions, there 07 countries have equality/Non-discrimination clauses on the Basis of Religion. They are:

Trong số 10 hiến pháp của các nước thành viên, có 07 nước có điều khoản bình đẳng / Không phân biệt đối xử trên Cơ sở tôn giáo. Họ là:

Cambodia (“Every Khmer citizen shall be equal before the law, enjoying the same rights, freedoms and fulfilling the same obligations regardless of … religious belief …” - Article 31);

Campuchia ("Mọi công dân Khmer đều bình đẳng trước pháp luật, được hưởng các quyền, quyền tự do và hoàn thành các nghĩa vụ như nhau bất kể ... niềm tin tôn giáo ..." - Điều 31);

Indonesia (“Every person shall have the right to be free from discriminative treatment based upon any grounds whatsoever.” - Article 28I(2); “The cultural identity and rights of traditional society shall be respected in harmony with the development of the age and civilization.” - Article 28I(3))

Indonesia ("Mỗi người đều có quyền được tự do từ xử phân biệt đối xử dựa trên bất kỳ cơ sở nào." - Điều 28I (2); "Bản sắc văn hóa và quyền lợi của xã hội truyền thống được tôn trọng trong sự hòa hợp với sự phát triển của thời đại và nền văn minh. "- Điều 28I (3))

Malaysia (“… there shall be no discrimination against citizens on the ground only of religion …” - Article 8(2); “There shall be no discrimination against any citizen on the grounds only of religion … (a) in the administration of any educational institution maintained by a public authority … (b) in providing … financial aid for the maintenance or education of pupils …” - Article 12(1))

Malaysia ("... sẽ không có phân biệt đối xử chống lại công dân trên mặt đất duy nhất của tôn giáo ..." - Điều 8 (2); "Sẽ không có phân biệt đối xử chống lại mọi công dân trên cơ sở chỉ của tôn giáo ... (a) trong chính quyền của bất kỳ cơ sở giáo dục được duy trì bởi một cơ quan công quyền ... (b) trong việc cung cấp ... hỗ trợ tài chính cho việc duy trì hoặc giáo dục học sinh ... "- Điều 12 (1))

Myanmar (“The Union shall not discriminate any citizen … based on … religion …”- Section 348)

Myanmar ("Liên minh sẽ không phân biệt bất kỳ công dân ... dựa trên ... tôn giáo ..." - Phần 348)

Singapore ("… there shall be no discrimination against citizens of Singapore on the ground only of religion …" - Article 12(2))

Singapore ("... sẽ không có phân biệt đối xử chống lại công dân của Singapore trên mặt đất duy nhất của tôn giáo ..." - Điều 12 (2))

Thailand ("Unjust discrimination against a person on grounds of … religious belief … shall not be permitted." - Section 30)

Thái Lan ("phân biệt đối xử bất công đối với người trên sân của ... niềm tin tôn giáo ... không được phép." - Phần 30)

Vietnam ("… All religions are equal before the law." - Article 24(1))

Việt Nam ("... Tất cả các tôn giáo đều bình đẳng trước pháp luật." - Điều 24 (1))

Most ASEAN member states have recognized Freedom of Religion as a fundamental human right. Generally, Asean member states have declared that everyone has freedom to believe or not to believe in religion, either individual or in community, in public or private to manifest religion or belief in teaching, practice, worship and observance and no one should be discriminated or prosecuted based on his/ her religion. Freedom of thought, conscience and religion should only be limited if it's necessary to protect fundamental rights and freedoms of others, public health, public order, national security.

Hầu hết các quốc gia thành viên ASEAN đã công nhận tự do tôn giáo là một quyền con người cơ bản. Nói chung, các quốc gia thành viên ASEAN đã tuyên bố rằng mọi người đều có quyền tự do để tin hay không tin vào tôn giáo, hoặc là cá nhân hoặc trong cộng đồng, ở nơi công cộng hay tư nhân để biểu thị tôn giáo hay tín ngưỡng trong giảng dạy, thực hành, thờ phụng và tuân thủ và không ai bị phân biệt đối xử hoặc truy tố dựa trên / tôn giáo của mình. Tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo duy nhất nên được hạn chế nếu nó là cần thiết để bảo vệ các quyền cơ bản và tự do của người khác, y tế công cộng, trật tự công cộng, an ninh quốc gia.

3. Regional and international obligations regarding to religious freedom

3. Các nghĩa vụ khu vực và quốc tế liên quan đến tự do tôn giáo

Besides domestic and regional commitments, ASEAN Member States have also reaffirmed their commitment to right to freedom of thought, conscience, and religion, as well as other human rights by ratifying international instruments. International core human rights instruments such as International Covenant for Civil and Political Rights (ICCPR), International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR), the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (ICERD), the Convention on the Rights of the Child (CRC), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT), the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families (ICMW), the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, and the Convention relating to the Status of Refugees, have been ratified by some ASEAN Member States. That means besides domestic obligations, treaties state member are also binding with international obligations regarding to religious freedom.

Bên cạnh các cam kết trong nước và khu vực, các nước thành viên ASEAN cũng đã tái khẳng định cam kết của mình với quyền tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo, cũng như các quyền khác của con người trong việc phê chuẩn văn kiện quốc tế. văn kiện nhân quyền cốt lõi quốc tế như Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị (ICCPR), Công ước Quốc tế về các Quyền Kinh tế, Xã hội và Văn hóa (ICESCR), Công ước quốc tế về xóa bỏ mọi hình thức phân biệt chủng tộc (ICERD), Công ước về Quyền trẻ em (CRC), Công ước về xóa bỏ mọi hình thức phân biệt đối xử với phụ nữ (CEDAW), Công ước chống tra tấn và các tội ác, vô nhân đạo hay hạ xử hoặc trừng phạt (CAT), Công ước quốc tế về bảo vệ Quyền của tất cả người lao động di cư và thành viên gia đình của họ (ICMW), Công ước về ngăn ngừa và trừng phạt của tội phạm diệt chủng, và Công ước liên quan đến tình trạng của người tị nạn, đã được thông qua bởi một số nước thành viên ASEAN. Điều đó có nghĩa là bên cạnh nghĩa vụ trong nước, điều ước thành viên nhà nước cũng được ràng buộc với các nghĩa vụ quốc tế liên quan đến tự do tôn giáo.

ICCPR is the primary international instrument that provide legal norms for civil rights and political rights fulfillment, including right to freedom of thought, conscience, and religion. Arcording to Article 18 ICCPR, the right to freedom of thought, conscience and religion should be enjoyed by everyone. Furthermore, Article 18 ICCPR explains that freedom of religion should include "*freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice, and freedom, either individually or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in worship, observance, practice and teaching*". All states which have ratified the Covenant have obligation to respect, protect and fulfill right to religion with all of its components. Six of the ten ASEAN Member States are parties to the ICCPR. They are Cambodia, Indonesia, Lao PDR, the Philippines, Thailand, and Vietnam. This means that in addition to their commitment to freedom of thought, conscience, and religion as ASEAN Member States, these countries have legal obligations under the ICCPR to protect freedom of thought, conscience, and religion. Except for Lao PDR, which have made declarations with regard to Article 18. The Government of the Lao People's Democratic Republic declares that Article 18 of the Covenant shall not be construed as authorizing or encouraging any activities, including economic means, by anyone which directly or indirectly coerce or compel an individual to believe or not to believe in a religion, or to convert his or her religion or belief. The Special Rapporteur on Freedom of Religion or Belief has criticized this declaration, noting that Lao PDR's domestic concept of the right is "highly subjective and could be abused by the State to prohibit religious activities that are protected under international law, such as the teaching and dissemination of religious beliefs or proselytism in general."

ICCPR là công cụ quốc tế chính cung cấp các tiêu chuẩn pháp lý cho các quyền dân sự và thực hiện các quyền chính trị, trong đó có quyền tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo. Theo Điều 18 của ICCPR, quyền tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo phải được hưởng tất cả mọi người. Hơn nữa, Điều 18 ICCPR giải thích rằng tự do tôn giáo nên có "tự do để có hay có chấp nhận một tôn giáo hay tín ngưỡng của sự lựa chọn của mình, và tự do, riêng lẻ hoặc trong cộng đồng với những người khác và ở nơi công cộng hay tư nhân, biểu thị tôn giáo hay tín ngưỡng trong thờ phượng, chấp hành, thực hành và giảng dạy ". Tất cả các quốc gia đã phê chuẩn Công ước có nghĩa vụ tôn trọng, bảo vệ và thực hiện quyền tôn giáo với tất cả các thành phần của nó. Sáu trong số các 10 nước thành viên ASEAN là các bên của ICCPR. Họ là Campuchia, Indonesia, Lào, Philippines, Thái Lan và Việt Nam. Điều này có nghĩa rằng ngoài việc cam kết của họ đối với tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo như các nước thành viên ASEAN, các nước này có

nghĩa vụ pháp lý theo ICCPR để bảo vệ tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo. Ngoại trừ Lào, mà đã kê khai đối với Điều 18. Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Lào với tuyên bố rằng Điều 18 của Công ước sẽ không được hiểu là quyền hoặc khuyến khích bất kỳ hoạt động, bao gồm cả phương tiện kinh tế, bởi bất cứ ai, trực tiếp hay gián tiếp ép buộc hoặc buộc một cá nhân để tin hay không tin vào một tôn giáo, hoặc để chuyển đổi tôn giáo hay tín ngưỡng của mình. Báo cáo viên đặc biệt về tự do tôn giáo và tín ngưỡng đã chỉ trích tuyên bố này, lưu ý rằng khái niệm về quyền lợi của Lào là "rất chủ quan và có thể bị lạm dụng do Nhà nước cấm các hoạt động tôn giáo được bảo hộ theo luật pháp quốc tế, chẳng hạn như việc giảng dạy và phổ biến của tín ngưỡng tôn giáo hoặc truyền đạo nói chung. "

Another international core treaty that contains specific article regarding to religious freedom is the Convention on the Rights of the Child (CRC). Article 14 of the CRC states that: States Parties should “respect the right of the child to freedom of thought, conscience and religion” and “the rights and duties of the parents and, when applicable, legal guardians, to provide direction to the child in the exercise of his or her right in a manner consistent with the evolving capacities of the child”. All Asean member states have ratified, signed or acceded CRC. Brunei,however, invoked religion to justify reservations or declarations to the CRC, such as the following:“[The Government of Brunei Darussalam] expresses its reservations on the provisions of the said Convention which may be contrary to the Constitution of Brunei Darussalam and to the beliefs and principles of Islam, the State, religion, and without prejudice to the generality of the said reservations, in particular expresses its reservation on articles14, 20 and 21 of the Convention.

Một hiệp ước quốc tế cốt lõi khác có chứa các điều khoản cụ thể liên quan đến tự do tôn giáo là Công ước về Quyền trẻ em (CRC). Điều 14 của CRC nói rằng: Các quốc gia nên "tôn trọng các quyền của trẻ em tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo" và "quyền và nghĩa vụ của cha mẹ và khi có thể áp dụng, người giám hộ pháp lý trong việc hướng dẫn trẻ em trong việc thực hiện các quyền của mình một cách phù hợp với khả năng phát triển của trẻ em ". Tất cả các quốc gia thành viên ASEAN đã phê chuẩn, ký kết hoặc gia nhập CRC. Brunei, tuy nhiên, dựa vào tôn giáo để biện minh cho sự dè dặt trước CRC, cho rằng: "[Chính phủ Brunei Darussalam] bày tỏ sự dè dặt trước các điều khoản của Công ước mà có thể trái với Hiến pháp của Brunei Darussalam và niềm tin và nguyên tắc của đạo Hồi, Nhà nước, tôn giáo, và không với sự xét đoán, đặc biệt thể hiện sự dè dặt trước điều khoảng 14, 20 và 21 của Công ước.”

Singapore similarly made the following declaration when it became party to the CRC: “The Republic of Singapore considers that a child’s rights as defined in the Convention, in particular the rights defined in article 12 to 17, shall in accordance with articles 3 and 5 be exercised with respect for the authority of parents, schools and other persons who are entrusted with the care of the child and in the best interests of the child and in accordance with the customs, values and religions of Singapore’s multi-racial and multi-religious society regarding the place of the child within and outside the family.”

Singapore tương tự đưa ra tuyên bố sau khi đã trở thành thành viên của Công CRC: "Cộng hòa Singapore cho rằng các quyền của trẻ em được quy định trong Công ước, đặc biệt là các quyền quy định tại Điều 12 đến 17, phải phù hợp với các điều 3 và 5 là thực hiện đối với các quyền của cha mẹ, trường học và những người khác, những người được giao phó việc chăm sóc trẻ em và vì lợi ích tốt nhất của trẻ em phù hợp với phong tục, các giá trị và tôn giáo của xã hội đa chủng tộc và đa tôn giáo của Singapore liên quan đến vị trí của đứa trẻ trong và ngoài gia đình."

Malaysia stated its reservation to article 14 of the CRC, which guarantees a child's right to freedom of thought, conscience and religion. Furthermore, although Thailand does not expressly base its reservations to articles 7, 22, and 29 of the CRC on religious grounds, religious practices could be said to be covered under this reservation which states that the application of the stated articles "shall be subject to the national laws, regulations and prevailing practices in Thailand." Notably, the reservation to article 7 was withdrawn in December 2010.

Malaysia dè dặt trước Điều 14 của CRC, đảm bảo quyền của trẻ em tự do tư tưởng, lương tâm và tôn giáo. Hơn nữa, mặc dù Thái Lan không đưa rõ căn cứ cho sự dè dặt của mình cho các điều 7, 22 và 29 của CRC trên cơ sở tôn giáo, hoạt động tôn giáo có thể được bao hàm trong sự dè dặt khi nói rằng các điều này "phải theo các bộ luật quốc gia, các quy chế và thông lệ hiện hành ở Thái Lan." Đáng chú ý là Thái Lan rút lại sự dè dặt đối với điều 7 tháng 12 năm 2010.